

List

Kielce Nr 2/74
Boże Narodzenie 2022

do Przyjaciół

*Wielokrotnie i na różne sposoby
przemawiał niegdyś Bóg do ojców przez proroków,
a w tych ostatecznych dniach przemówił do nas przez Syna.
Jego to ustanowił dziedzicem wszystkich rzeczy,
przez Niego też stworzył wszechświat
(Hbr 1,1-2)*

Drodzy Przyjaciele naszego Seminarium

Boże Narodzenie jest wydarzeniem, które skupia w sobie wiele kontrastujących prawd. Mamy spotkanie się doświadczenia świętą związanego z domem, ciepłem, dobrym słowem, weselem, jedzeniem z tajemnicą Boga – Człowieka, który jest Słowem wiecznym i dającym życie. Właściwe historyczne Boże Narodzenie było ubogie, w stajni, w odrzuceniu. Dzisiejsze obchody jego pamiątki – często w dostatku, wręcz w przepychu i prezentach.

W realiach ubogiej stajni spotyka się prawda o Bożej chwale, zbawieniu, radości, śpiewie całego stworzenia, uwielbieniu Boga, który wyzwala człowieka i obiecuje życie wieczne, z prawdą o krzyżu, cierpieniu, konieczności wyrzeczenia, oderwania swoich nadziei od tego świata. Niektóre ikony Matki Bożej przedstawiają Bogarodzicę trzymającą Syna, który jednak odwraca od Niej głowę i patrzy w tę stronę, która na ikonie zawiera krzyż. Czy to właśnie nie sprawia, że Boże Narodzenie jest tak wiarygodne? Nie jest oderwaną od życia sielanką. Mesjasz przedstawiany jest w tekstach biblijnych w paradoksalny sposób: jako zdobywca i jako odrzucony; przynoszący radość i równocześnie mąż boleści; potężny i tryumfujący, ale także słaby i upadający pod krzyżem; dający życie, który jest skazany na śmierć; Lew z pokolenia Judy stający się owcą prowadzoną na zabicie; Sędzia przychodzący sądzić ludzkie grzechy, który daje się osądzić przez grzeszników.

Jezus Chrystus – prawdziwy Bóg i prawdziwy Człowiek – w przedziwny sposób godzi w sobie wszystkie te tajemnice. Rozwiązuje paradoksy, wychodzi nam naprzeciw, zaprasza do wspólnoty z sobą, objawia Ojca. W imieniu księży profesorów, diakonów i alumnów Wyższego Seminarium Duchownego w Kielcach i własnym, składam najlepsze życzenia radosnych, prawdziwie Bożych Świąt, które wnoszą w nasze życie pokój, odnawiają pamięć o Bożych darach, ale także uzdalniają do mężnego wyznawania wiary, brania codziennego krzyża, naśladowania Chrystusa w wytrwałym głoszeniu Dobrej Nowiny wszystkim, którzy staną na naszej drodze.

Niech Dobry Bóg błogosławi w nowym roku 2023.

ks. dr Paweł Tambor
Rektor WSD w Kielcach

WALNE ZEBRANIE I SPOTKANIE NOWOROCZNE

Przyjaciele powołań kapłańskich!

W tegorocznym czasie obchodów Świąt Narodzenia Jezusa Chrystusa chyba szczególnie niż dotychczas wybrzmiewa orędzie pokoju. Przesłanie pokoju, obwieszczane przez Aniołów w hymnie na cześć Wszechmocnego, który objawił się w Maleńkim, nie tylko jest życzeniem dla ludzi którzy okazują dobrą wolę, ale programem, który ma kształtować nasze codzienne relacje. Zarówno w wymiarze rodzinnym jak i społecznym czy międzynarodowym człowiek potrzebuje pokoju, jako stanu w którym nie tylko brak konfliktów, ale który jest naturalnym „środowiskiem” życia, w którym możliwe jest nie tylko osiągnięcie celów doczesnych, ale także otwarcie się na Boga i dojrzewanie do wieczności pod Jego opieką. Tak rozumianego pokoju jest coraz mniej. Nie ma go na Ukrainie, gdzie Rosjanie bestialsko niszczą ludzkie mienie i życie, siejąc kłamstwa i dzieląc inne narody. Pokoju nie ma także, wydawałoby się w wolnych społeczeństwach tzw. Zachodu, gdzie dobrobytem i przyjemnością, a z drugiej strony strachem, zabija się resztki chrześcijańskiej duszy. Jest jednak Nadzieja, której nic nie powstrzyma. Ona narodziła się w Betlejem, a dziś rodzi się na ołtarzach, we wszystkich kościołach, podczas każdej Mszy Świętej. Ta Nadzieja na pokój ma imię – Jezus Chrystus, Syn Boży. Dopóki Nim żyjemy nadzieja pokoju już się spełnia w naszych rodzinach, w środowiskach ludzi nam bliskich, w naszych przyjaznych relacjach. Z tych małych „wysepek” pokoju, będziemy budować coraz większe obszary. Naszym powołaniem jest bycie apostołami pokoju.

Seminarium przygotowuje tych, którzy w imię Jezusa Chrystusa mają nieść Jego pokój każdemu napotkanemu człowiekowi, a nawet mają szukać człowieka w jego współczesnych „niepokojach”. Każdy list do Was, drodzy Przyjaciele, jest przypomnieniem, że seminarium między innymi Wam zawdzięcza to, że może pełnić swoją misję. Nie ulega wątpliwości, że Wasze modlitwy przyczyniają się do tego, że wciąż mamy powołania i kolejnych kandydatów. Wasze ofiary powodują, że tam, gdzie mogłyby się pojawić materialne problemy, gdzie mogłoby czegoś nie starczyć, przychodzi konkretna pomoc. Za to społeczność seminaryjna jest Wam niezmiernie wdzięczna, co wyraża przez nieustanną modlitwę w Waszych potrzebach i za Was samych.

Zapraszamy serdecznie do przeżywania radości i pokoju Świat Bożego Narodzenia w gronie alumnów i wychowawców naszego seminarium. Doroczny zjazd wspólnoty naszych Przyjaciół odbędzie się **14 stycznia 2023 roku**. Pierwsza jego część będzie miała charakter sprawozdawczy z zatwierdzeniem wykonanego budżetu. Rozpocznie się o godzinie 10.00 w auli gmachu Wyższego Seminarium Duchownego w Kielcach. Na tę część zapraszamy tylko wyznaczonych **delegatów** z poszczególnych parafii. Księża Proboszczowie otrzymają odpowiednią liczbę kart dla nich, proporcjonalną do liczby członków „Grona” w danej wspólnotcie.

Następnie rozpocznie się druga część spotkania, już **dla wszystkich**. O godzinie **11.30** zapraszamy do **Bazyliki Katedralnej** gdzie będzie miało miejsce najważniejsze wydarzenie tego dnia – Eucharystia sprawowana pod przewodnictwem naszego Pasterza Księdza Biskupa Jana Piotrowskiego. Po Mszy Świętej udamy się do budynku Seminarium na wspólny posiłek.

*W imieniu Zarządu Głównego Stowarzyszenia
serdecznie zaprasza opiekun – ks. Szymon Górski*

SŁOWO OPIEKUNA GPS

Z najważniejszych wydarzeń które stały się naszym udziałem w minionym 2022 roku, należy wymienić:

- **14 maja 6 alumnów** z rocznika V przyjęło święcenia diakonatu. Uroczystość miała miejsce w Bazylice Katedralnej.

Ks. bp ordynariusz Jan Piotrowski na diakonów wyświęcił:

- al. **Tomasza Kasprzyka** z parafii Wniebowzięcia NMP w Górach Pińczowskich,
- al. **Huberta Króla** z parafii Wniebowzięcia NMP w Książnicach Wielkich,
- al. **Grzegorza Petrusa** z parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Łopusznie,
- al. **Artura Podgórskiego** z parafii św. Józefa w Kielcach,
- al. **Tomasza Pytlarza** z parafii Wniebowzięcia NMP w Staromieściu,
- al. **Piotra Rocha** z parafii Matki Bożej Częstochowskiej w Dobrakowie.

- **28 maja** w kieleckiej Katedrze odbyły się święcenia prezbiteratu. Przez posługę ordynariusza diecezji – **Księdza Biskupa Jana Piotrowskiego, trzech diakonów zostało wyświęconych na księży:**

- dkn **Marcel Musiał** z parafii św. Wojciecha w Kielcach,
- dkn **Albert Pianka** z parafii bł. Józefa Pawłowskiego we Włoszczowie
- dkn **Michał Stępień** z parafii św. Marii Magdaleny w Dobrowodzie.

- **20 października** w gronie zaproszonych gości społeczność seminarium zainauguowała **nowy rok akademicki 2022/2023**. Przygotowania się do święceń kapłańskich rozpoczęło 23 alumnów. Na pierwszy rok zgłosiło się pięciu chcących rozeznaczyć swoje powołanie. Seminarium prosi Was wszystkich o otoczenie ich modlitwą. A oto oni:

Grzegorz Pacierz

Nazywam się Grzegorz Pacierz, mam 18 lat i pochodzę z parafii p.w. Ducha Świętego w Kielcach. Od 10 lat jestem ministrantem, należałem również do innych wspólnot parafialnych. Uczęszczałem do X LO również w Kielcach. Będąc w liceum usłyszałem głos powołania i konsekwentnie na niego odpowiadałem. Moją największą pasją jest Eucharystia, definitywnie najpiękniejsza chwila mojego dnia. Od dawna również interesuję się fizjologią i anatomią człowieka. Czas wolny bardzo lubię spędzać na tatrzańskich szlakach, jak i na ścianie wspinaczkowej czy innej aktywności fizycznej w dobrym towarzystwie. Święty Józef jest mi bliskim świętym i moim wielkim orędownikiem na drodze, którą prowadzi mnie Pan.

Michał Ciszek

Nazywam się Michał Ciszek. Pochodzę z parafii Kłucko, ukończyłem VI LO im. Słowackiego w Kielcach. Do seminarium wstąpiłem od razu po maturze. Przez dziesięć lat byłem ministrantem i lektorem. Interesuję się literaturą piękną i historią. Moim pragnieniem jest służba Bogu, ludziom i Kościołowi.

Jakub Stala

Nazywam się Jakub Stala, mam 19 lat i pochodzę z krakowskiej Nowej Huty. W diecezji kieleckiej jeździłem do parafii Trójcy Świętej w Łętkowicach (dekanat słonicki). Moimi zainteresowaniami są muzyka (głównie muzyka organowa), motoryzacja oraz historia (ulubiony okres to II wojna światowa i PRL). Uwielbiam chodzić po naszych polskich Tatrach i spędzać czas na świeżym powietrzu. Patronem mojego powołania jest bł. Ks. Jerzy Popiełuszko.

Artur Dzwonek

Nazywam się Artur Dzwonek. Pochodzę z parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Łopusznie. Mieszkam w Piotrowcu. Mam trójkę rodzeństwa, starszą siostrę i dwóch młodszych braci. Jestem członkiem Ochotniczej Straży Pożarnej w Łopusznie, interesuję się także sportem. O wstąpieniu do Seminarium zacząłem myśleć w 3 klasie liceum, gdy byłem na czuwaniu na Jasnej Górze poczułem chęć służenia Panu Bogu. Kiedy myślę o powołaniu kapłańskim o tym, że będę księdzem czuję radość i odpowiedzialność, tego uczucia nie da się opisać. Przez ostatnie 3 lata mam dobre relacje z księżmi posługującymi w mojej parafii, wspólne rozmowy o Bogu i życiu zakonnym znacznie wpłynęły na moją decyzję wstąpienia do seminarium. O tym, że Pan powołuje mnie do kapłaństwa świadczy to, że czuję potrzebę służenia Panu Bogu. Boże powołanie dostrzegam w kościele podczas Mszy Świętej, w modlitwie i w życiu codziennym.

Olaf Rabiej

Nazywam się Olaf Rabiej. Pochodzę z Parafii pw. Ducha Świętego w Kielcach i właśnie to w tym mieście, nad którym czułą opiekę sprawuje Matka Boża Łaskawa Kielecka, wzrastałem w Bożej Miłości i powołaniu, które jest żywe w duszy mojej od najmłodszych lat. W 2022 roku, mając osiemnaście lat, zdałem maturę po ukończeniu trzyletniego liceum. W tym samym roku rzuciłem się w miłosierne ramiona Ojca, wstępując do Wyższego Seminarium Duchownego w Kielcach, z pragnieniem całkowitego poświęcenia się Panu Bogu w służbie kapłańskiej. Kocham adorować Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie i żywię wielką miłość do Maryi Niepokalanej. Wielką radość sprawia mi pomoc potrzebującym w różnym wymiarze, natomiast do zainteresowań należy etnografia oraz przyroda, a zwłaszcza Bałtyk.

W ostatnim czasie zostali wpisani do **Księgi Zmarłych** następujący Przyjaciele Seminarium:

Zofia KLIM Oleszno, Pelagia RÓDNICKA Rembieszycy, Teresa MIŚKOWSKA Kluczewsko, Genowefa KUROŚ Krajno, Adam MUSZYŃSKI Starochęciny, Wojciech SKROBOT Małogoszcz, Daniela PIETRALA Bukowa, Maria PUDO Skalbmierz, Zdzisław SŁABOSZ Skalbmierz, Alfreda BARADZIEJ Skalbmierz, Jadwiga NOWAK Działoszyce, Teresa PIERON Działoszyce, Janina CEBULA Działoszyce, Genowefa CHAŁON Działoszyce, Wiesław KOZIARSKI Działoszyce, Ewa TOKARZ Działoszyce, Rozalia MAZANKA Działoszyce, Maria ZIĘBA Działoszyce, Jan SZCZERBA Św. Michała Archanioła w Konieczpolu, Agnieszka GŁUSZEK Lisów

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie. Niech odpoczywają w pokoju wiecznym.

Wszystkim Przyjaciołom wyrażamy serdeczne podziękowania za nieustanne wspieranie nas modlitwą i ofiarami materialnymi. My także o Was pamiętamy. Bóg zapłać!

Ks. Szymon Górski

WARTOŚĆ PRZYJAŹNI

Podczas Ostatniej Wieczerzy (J 15,14-15) Jezus mówi do swoich apostołów: już was nie nazywam sługami (gr. *duloi*), ale przyjaciółmi (gr. *filoi*), zmieniając w ten sposób relację między Nim a nimi. Dobia już czas ziemskiej misji Chrystusa dlatego chce On swoim współpracownikom pozostawić swego rodzaju testament, w którym zawarte będą wskazówki do tego jak mają dalej żyć, gdy On odejdzie z tego świata do Ojca. To, że Jezus nazywa ich przyjaciółmi oznacza, że Jego testamentem jest przede wszystkim miłość. Przyjaciel przecież to ktoś bliski; to człowiek, któremu powierza się tajemnice swojego serca. Trzeba jednak zaznaczyć, że jeśli nawet Jezus nazwał swoich uczniów apostołami, to jednak nie przestali być oni sługami. Nie ma bowiem sprzeczności między wolnością, miłością i posłuszeństwem Stwórcy. Bóg stworzył nas istotami wolnymi i zdolnymi do miłości i to jest cecha charakterystyczna naszego człowieczeństwa. Wolność, którą dał mi Bóg, służy miłości. Oczywiście w imię wolności człowiek może odrzucić miłość, lecz taki wybór ostatecznie doprowadzi go do katastrofy życiowej, a w skrajnym przypadku do utraty życia wiecznego.

Pan Jezus traktuje swych uczniów i każdego z nas jako ludzi wolnych. Przynależność do Boga i drugiego człowieka jest konsekwencją przyjaźni z Panem Jezusem. Bóg jest miłością, więc kto jest Jego przyjacielem, będzie stawał się do Niego podobny. Będzie kochał. Przykazanie miłości bliźniego trzeba przyjąć dobrowolnie. Jak prośbę przyjaciela. Apostołowie to rozumieją i dlatego od samego początku istnienia Kościoła miłość braterska będzie cechą wyróżniającą chrześcijan spośród wszystkich innych wspólnot. Jezus mówiąc: „Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni jego pan, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego”, wtajemnicza uczniów i każdego z nas w sprawy swego Ojca. Oczywiście mówiąc w ten sposób nie potrzebuje naszej rady czy opinii, lecz czyni to tylko w tym celu, aby pokazać nam swoje zaufanie. Czy to nie cudowne, że mogę być bliskim współpracownikiem Chrystusa, że dzięki przyjaźni z Nim moim bratem i siostrą może stać się każdy człowiek? Dzięki Niemu możemy stanowić rodzinę dzieci Bożych. Równocześnie, i to jest jeszcze ważniejsze, chce nas wprowadzić do Swej rodziny, Rodziny Trójjedynego Boga. Jezus zaprasza nas, abyśmy poznawali tę Jego „najbliższą rodzinę” Ojca i Ducha Świętego, ale nie tylko ich. Zaprasza nas również, abyśmy zaprzyjaźnili się z jego Matką i innymi Jego przyjaciółmi, czyli świętymi. Jezus zaprasza nas do tej wspólnoty w tym celu, byśmy wzrastali i stawali się mocni wiarą nadzieją i miłością. Tworząc z Nim i jego „rodziną” głębokie więzi staniemy się zdolni, aby iść i przynosić owoc, i nasz owoc będzie trwał. Papież Franciszek podczas homilii w 2018 roku mówił: „Przyjaźń z Panem to dar. Otrzymaliśmy go jako nasze przeznaczenie. Takie jest nasze powołanie: żyć jak przyjaciele Pana. Jest to ten sam dar, który otrzymali też apostołowie, choć z większą mocą. Wszyscy chrześcijanie otrzymali ten dar: otwarcie, dostęp do Serca Jezusa, do przyjaźni z Nim. Nam przypadło otrzymać w darze Twoją przyjaźń. Naszym przeznaczeniem jest być Twoimi przyjaciółmi. Jest to dar, który Pan zachowuje na zawsze. On jest wierny temu darowi”. Ceńmy sobie ten dar przyjaźni z Chrystusem i rozwijajmy go przez tworzenie głębokich relacji społecznych. Do takich głębokich relacji społecznych również zachęca nas papież Franciszek mówiąc, że naszym powołaniem jest harmonia, braterstwo i bycie braćmi. Kiedy to wszystko wypełniamy jesteśmy wierni przykazaniu miłości, które Jezus zostawił nam jako swoją wolę.

Ks. dr Adam Wilczyński
Wykładowca WSD w Kielcach oraz KUL

Grono Przyjaciół
Wzrostu i rozwoju i ukończenia w Kielcach

Nasz adres:

Grono Przyjaciół WSD w Kielcach

ul. Jana Pawła II, 7, 25-025 KIELCE

tel. 694-251-157

corvus.montanus@wp.pl; www.wsd.kielce.pl

Nr konta: 78 1910 1019 2001 5138 3121 0001